

til Opholdstillæg, nemlig Støvlepenge, i alt Fald paa Frederiksberg. Det forekommer mig, at en Begyndelseslønning paa 900 Kr. ikke vilde være for meget foruden dette Opholdstillæg. Hvis det ærede Udvalg ved sin Behandling af denne Sag skulde komme til det Resultat, at de her foreslaaede Lønningssatser skulle bevares, vil jeg dog meget anbefale, at man gaar til en kendelig Forøgelse af Opholdstillæget og i alt Fald ikke sætter det under 150 Kr. for de kjøbenhavnske Postbudes Vedkommende; men langt bedre vilde det være, om man gik til at sætte den første Lønningssats til 900 Kr., selv om man ikke vilde gaa op til en højere Maksimumsløn end den, der er foreslaaet, og som gives nu, 1,600 Kr.

Ogsaa jeg finder, at det er et meget stort Fremskridt, at Assistenten og Fuldmægtige delvis kunne faa Statsansættelse, men jeg maa tilstaa, at her er der et Punkt, som jeg ikke ganske forstaar, og som jeg ikke synes, at Motiverne klarer. Der staar nemlig, at under 5te Lønningsklasse henhøre Assistenten og Fuldmægtige ved de største Postkontorer, de Postkontorer, hvor Postmestrene lønnes med mindst 1,800 Kr.; men hvorledes vil det nu gaa de Assistenten og Fuldmægtige, som have gjort 3 Aars Tjeneste ved Postmesterembeder, som ere mindre? Man maa efter Motiverne tro, at ogsaa disse Mennesker, naar de have tjent 3 Aar og have bestaaet den foreslaaede Fageksamen, kunne faa Statsansættelse, men hvor? Aabenbart ikke ved det Postmesterembede, ved hvilket de have faaet deres Uddannelse, og Betingelsen for, at de skulde kunne faa Statsansættelse, synes altsaa at være den, at de maa til et Postkontor af højere Rang, men det maa saa dog igen bero paa, om der er Plads for ledige paa dette Sted, og desangaaende sikres der jo ikke disse Mennesker noget. De, som blive uddannede paa de store Postkontorer, og som altsaa ere paa det Sted, hvor der overhovedet kan gives Statsansættelse, synes her at ville have et betydeligt Forspring for de Mennesker, som ere uddannede paa de smaa Postkontorer. Har jeg Ret i denne Opfattelse af Forholdet, forekommer det mig, at paa dette Punkt er en Forandring nødvendig. Tillige forekommer det mig noget

uheldigt, at de smaa Postmesterembeder ganske skulle være unddragne Hjælp af statsansatte Folk. Da disse have en længere Uddannelse, maa man jo antage, at de derved blive dygtigere og mere rutinerede. Netop de smaa Postmesterembeder med et meget ringe tjenstgørende Personale, og hvor tillige for manges Vedkommende Tjenesten stundom er anstrengende, idet der er Nattjeneste o. s. fr., er det, forekommer det mig, ikke heldigt saaledes at afskære fra at have den mere rutinerede Hjælp. Jeg skal yderligere tilføje, at for mange af disse Menneskers Vedkommende vil Statsansættelse i Øjeblikket meget ofte betyde en Indtægtsnedgang. Det er ikke ualmindeligt, at Postmestre i smaa Embeder maa have en Fuldmægtig under sig og lønne denne med en Gage, som gaar op til 6—7—800 Kr., altsaa endogsaa gaar op over den Begyndelsesløn, som disse Mennesker faa, naar de kunne opnaa Statsansættelse. Nu skal jeg villig indrømme, at Statsansættelsen jo betyder noget i Forhold til den private Ansættelse, og at disse Mennesker jo ogsaa faa Løntillæg, men jeg er ikke sikker paa, at det er en heldig Ordning, at de, idet de faa Statsansættelse, skulle gaa ned i Indtægt.

Det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem) udtalte, at dette Lovforslag selvfølgelig vilde faa en grundig Behandling i et Udvalg. Derom nærer man jo ikke nogen Tvivl, men jeg vil haabe, at der ikke er for stærk en Forbindelse mellem Grundigheden og den Tid, der gaar med dertil, thi det er jo vel bekendt, at man meget godt kan give en Ting en meget grundig Behandling og tillige samtidig en hurtig og velvillig Behandling. Jeg haaber ogsaa, at denne hurtige Behandling vil være en velvillig Behandling, og at Velviljen netop vil bestaa i Hurtigheden. Jeg skal ikke udtale mig om de Lønningssatser, der findes i de første Lønningsklasser, men det forekommer mig, at naar det er saaledes, at naar man tager de 4 Spidser fra, er den højeste Gage, som overhovedet kan opnaas i denne Etat — en Etat paa 6,000 Personer — ellers kun 6,000 Kr., en Gage, som kun kan naas af de tolv Embedsmænd i de højeste Stillinger og det først efter mange,